

ידיד נפשי לא תשכח מאיתנו / אריה דרעי

מערכת JDN 02.07.2020 21:21

יו"ר ש"ס השר אריה דרעי בטור דמע אישי מבכה את חברו הקרוב הגה"ח רבי אהרן גבאי זצ"ל: "היית מעיר אותי כמה דקות לפני חצות הלילה, ומאז לומדים בחברותא עד אור הבוקר, בימות החול ובשבתות, בחגים ובמועדים"

צר לי עליך אחי.

צר לי על עצמי שאיבדתי רב וחבר נאמן כמותך. צר לי על העולם שאיבד אותך ולא ידע מה איבד. מרגלית יקרה הייתה בינינו, הייתה ונגזזה.

אף אחד לא הכיר אותך, רבי אהרן. היית גאון עולם בהסתרה, רק הקדוש ברוך הוא עניין אותך, ואת כל היתר לא החשבת.

בדד ישבת ושרת את שירת חייך, גם כשאנשים רבים צבאו עליך וביקשו את הדרכתך ועזרתך. את כולך נתת בשביל מי שרק ביקש, לא הייתה לך בעיה לשבת שלוש וארבע שעות עם אדם זר, רק בשביל לשמוע את הקשיים שלו ולסייע לו לצאת מהמצור.

אני זוכר את הימים הראשונים שהכרתי אותך, פרשתי אז מהחיים הציבוריים וביקשתי לשבת וללמוד אי שם בצפון. מכר משותף סיפר לי עליך, ומהשנייה הראשונה הוקסמתי מהאישיות שלך. איזה מאור פנים, כמה חכמה ופיקחות שפעת, אנושיות בגובה העיניים, איש מתוק היית, יהודי גדול.

במשך שנה שלמה למדנו יחד במשך שעות על גבי שעות. היית מעיר אותי כמה דקות לפני חצות הלילה, ומאז לומדים בחברותא עד אור הבוקר, בימות החול ובשבתות, בחגים ובמועדים. מי יתנני ירחי קדם!

ואני יודע שלא רק איתי קבעת זמנים ללמוד, היו לך עוד הרבה חברותות. את חלקם לא הכרת כלל, אלא הם רק ביקשו ונתת הסכמתך. סיפר לי איש צעיר, במהלך הלוויה, איך במשך שלוש שנים למדתם ביחד, הוא אמר שתמיד דיברת עליו לטובה. ואני השתוממתי, איך הספקת? איך הספקת לחלוק את זמנך עם כל כך הרבה חברותות?

עקבתי אחריו, אהובי רבי אהרן, עקבתי אחריו בימים ובלילות. ראיתי את עבודת השם הבלתי מתפשרת שלך, איך היית כלי קיבול לכל הצדיקים. כחסידי ברסלב, המקפיד על הלבוש החסידי מצד אחד, שמרת

מאידך בהקפדה על מנהגי אבותיך בגאון. הנוסח והמנהגים נשמרו בדיוק כפי שאביך הצדיק נהג. היית דבוק בתורת מרן האביר יעקב וגם אותי הכנסת להיכל שלו, הטעמת לי את הצוף שבין בתריו.

ראיתי אותך במשך שעות ארוכות, מופשט מכל חיזו דהאי עלמא, ספון במערת רבי אושעיא בפקיעין, והמחשבות שלך מרוכזות במי שאמר והיה העולם, בחד קטירא אתקטרת. לעתים היו אלו לילות קרח קפואים, ואתה ישבת בכפור, עטוף בשמיכות מזדמנות מאשר מצאת, וספרי הכוונות לפניך, יושב ומייחד ייחודים למלכא עילאה. חשבת שלא ראיתי אותך, חשבת שאיני מכיר את ההשגות שלך. במחשבה שניה אני אומר, אתה צודק. אני בכלל לא הכרתי אותך, גבוה מעל גבוה.

אני מנסה להיזכר בכל מיני אפיזודות שעברו עליך, מקרים מורכבים, תמיד שמרת על שלוה חיצונית ופנימית. מעולם לא ראיתי אותך כועס או מקפיד. יש לך שמונה עשרה ילדים, זה לא קל לגדל משפחה כזו נרחבת, ולכולם היה לך מקום ואהבה, כולם היו בנים יחידים שלך.

היו ימים שהתגוררת בדירה שכורה במירון, וועד היישוב סירב לאפשר לך רכישת קרקע בגלל נהלים שמקובלים במושבים. באתי ליושב ראש הוועד, מרדכי הלפרין ייזכר לטוב, תיארתי לו את עבודתך בקודש, שידע איזו זכות לבני המושב שצדיק כזה יגור בתוכם. הוא שמע את הדברים ומיד אישר לך להתגורר בדרך קבע במושב.

דע לך רבי אהרן, תמיד היית ספון בלבי. גם בימים הכי עסוקים וטרודים, גם בימים שלא יכולתי להתוועד איתך ולהתחמם לאורך, לא שכחתיך. אני גם לא אשכח אותך. לא רק אני, כל עם ישראל, כל מי שבא איתך במגע והרגיש את הטהרה והזוך שלך קורנים, אף אחד לא יכול לשכוח בן אנוש כזה.

עדיין לא עיכלנו שאתה כבר לא פה. בדיוק בשבוע שקוראים בו על פטירת אהרן הכהן, גם אתה עלית להר ונאספת. מי יודע חשבונות שמים ומי יודע כמה גזירות ביטלת, אבל אותנו השארת אותנו לבד.

בעצם, אנחנו לא לבד. השארת לנו ירושות, השארת לנו תבנית ציור איך אדם שלם צריך להיראות. איך עובד השם צריך לתבוע מעצמו. ואני מבטיח לך, ידיד נפשי, דמותך לא תשתכח מאיתנו. אף פעם!

הטור פורסם הבוקר בעיתון 'הדרך'